

Протокол

№

гр. София, 28.06.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4822** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 09,16 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Ю. Ц. Ц. – редовно призована, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА СДВР – редовно призован, представлява се от ЮРК. Х., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Поддържам жалбата.

ЮРК. Х.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерство на Вътрешните Работи (ЗМВР), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ю. Ц. Ц. срещу Заповед № 513з-3484/09.01.2023 г. на Директора на Столична Дирекция на Вътрешните Работи (СДВР), с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от една година.

С определеното за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената

тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Запозната съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ДОКЛАДВА писмо от ответника, постъпило на 09.06.2023 г., с което съгласно дадените от съда указания са представени заверени копия от документи, под опис относно жалбоподателката Ю. Ц. за заеманата от нея длъжност към момента на датата, на която е посочено, че е извършено нарушението, които съдът намира за относими към предмета на спора, а и жалбоподателката е била уведомена за постъпването на тези документи.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Запозната съм. Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с писмо от ответника на 09.06.2023 г. заверени копия от документи като доказателства по делото.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Доказателствените искания, които Вие ми уважихте бяха свързани с прилагането на обяснения от служителите, имащи отношение към издаването на оспорената заповед. Н. се те да са приложени по преписката. И в момента заемам длъжността началник на сектор „Разследване“ в 01 РУ.

СЪДЪТ на основание чл. 176 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК намира, че следва да даде възможност на жалбоподателката да даде обяснение във връзка с налагането на оспорената заповед и нарушенията, които се твърди, че е извършила.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Бях изумена от акта, който е послужил за образуване на проверката – това е докладната записка от началника на районното управление до директора на СДВР. В тази докладна записка бяха изнесени чудовищни твърдения за мен, които дори представляват клеветата, обида, съдържат данни, че съм психически неуравновесена, че избухвам необосновано, че моите служители напускали след това, заради моето поведение и държание, че съм била крещяла и викала по тях – това категорично не отговаря на обективната истина. Фактът, че 01 – РУ е най-тежкото районно, в което има най-голям брой досъдебни производства където интензитетът на работа е изключително интензивен. В един момент излязоха в рамките на два месеца седем служителки поради бременност и отглеждане на малко дете при щат от 33 човека. Това се отрази изключително тежко на работата, тъй като се полагат 24 часови дежурства от състава на Дежурната оперативна група /ДОГ/ и такива на разположение. Това е ресурс от двама разследващи полицаи, единият от които извършва огледи на местопроизшествие, а другият докладва на задържани лица, което е ежедневие в 01 – РУ и по този начин работата по текущите досъдебни производства, съответно се забавя. Тези бременности се отразиха на натовареността на състава, като съответно служителите започнаха постепенно да търсят работа, извън системата на МВР изобщо. Отразеното в обясненията на г-н З., началника на 01 – РУ и в докладната записка до директора, същият е изложил и неверни твърдения, че

служителите са напуснали заради мен, а част от тях станаха главен юрисконсулт на А., разследващи агенти в ДАНС, прокурори, военни разследващи, т.е. претърпяха кариерно развитие. Със същите съм в изключително добри приятелски отношения и към ден днешен и тези вече бивши служители са снели сведения, в хода на проверката по реда на чл. 205, ал. 2, водени срещу мен и са заявили това. Разногласията с лицето З., заемащ длъжността началник на 01 – РУ, са с оглед на това, че същият се опитва да се меси в работата на разследващите, като по време на даваните от тях дежурства в състава на ДОГ си позволява да им крещи и да им разпорежда да извършват процесуално-следствени действия като извършване на претърсвания на адреси, без законово основание за това. Един от напусналите служители Б. И. когато е бил викан по проверката в СДВР от член на проверяващата комисия И. П., който е бивш подчинен служител на г-н З., докато е заемал длъжността на заместник-началник в отдел „Икономическа полиция“ в СДВР и личен негов приятел. При провеждане на беседата с колегата И., преди даване на официалните обяснения, записвани от колегата П., бившият разследващ полицай Б. И. е споделил за казуса, разиграл се в дежурната част на 01 – РУ. Членът на комисията И. П. категорично е отказал да запише тези показания, като му е казал, че проверката е срещу Ц.. Същото се е случило и с колегата Г. Р., бивш служител от 01 – РУ, който при призоваване от страна на другия член на комисията, председател на същата – Б. Г. когато го е попитала дали е ставал свидетел на каквото и да е било неправомерно поведение от моя страна, същият ѝ е заявил, че е ставал свидетел на правомерно отношение от страна на пряко подчинената ми вече бивша служителка Е. С., спрямо мен. Това е една част от наказанието, което ми е наложено от този казус, по който на колегата Р. му е отказано да бъдат записани тези негови показания, отново под претекст, че проверката е срещу Ц., а не срещу С.. Единствено през 2006 г. ми е наложено дисциплинарно наказание, което вече е заличено, други дисциплинарни наказания към момента нямам. Нямам искания за събиране на други доказателства.

ЮРК. Х.: Представям доказателства за компетентност на органа, издал оспорената заповед. Други доказателствени искания нямам.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от юрк. Х. писмени документи като доказателства по делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА: Във връзка с доказаността на вменените ми дисциплинарни нарушения, същите са абсолютно недоказани, като подробно съм изложила в подадената от мен жалба до АССГ, предмет на настоящото производство. Всички установени от мен разминавания в самите показания на служителите, от които са снели сведения, а така също съм посочила, че същите представляват тотален копи-пейст едни от други, ведно с допуснатите правописни технически грешки, като съм установила и такива, по които дадено лице говори от друго лице и число, забравило да промени дори и това. По никакъв начин дисциплинарна наказващият

орган не е отграничил вменените ми дисциплинарни нарушения, към коя материалноправна норма се отнасят, а бланкетно е изписал общо някакви текстове, та дори и по два такива и по никакъв начин не е отразил вмененото ми дисциплинарно нарушение, към коя норма се отнася. Сред показанията на служителите, конкретно на лицето И. С., по което ми е вменено едно от дисциплинарните нарушения дисциплинарнонаказващият орган сочи едно от дадените от него обяснения – второто такова, като е игнорирал първото, дадено от него няколко дни по-рано, което е категорично различно и в него се изнасят диаметрално противоположни показания. Накратко, в първото се твърди, че същият не е бил обект и свидетел на мое арогантно отношение, както са го квалифицирали, а няколко дни по-късно, след като показанията му са били предоставени от проверяващата комисия на колежата З., началник на О1 – РУ същият представя нови обяснения, под нов регистрационен номер, в които тотално изменя своите обяснения, вменени от дисциплинарно нарушение. Поддържам изцяло написаното в жалбата по отношение на доказаността и сведенията. В заповедта дисциплинарнонаказващият орган по всяко едно от изброените дисциплинарни нарушения сочи, че същото съставлява дисциплинарно нарушение, за което е предвидено наказание за срок от 3 до 6 месеца, а същевременно със заповедта ми налага дисциплинарно наказание порицание, за срок от една година. Така и не мога да разбера за пореден път и от заповедта нито какво е извършеното от мен дисциплинарно нарушение, нито какво е наложеното ми наказание, нито какъв е предвиденият законоустановен срок на изтърпяване – смисълът е ясен. Моля да се отмени оспорената заповед. Претендирам разноски.

ЮРК. Х.: Оспорвам жалбата. Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Същата съдържа законоустановените реквизити по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Спазен е материалният закон, като наложеното наказание съответства на извършените нарушения. Следва да се отбележи, че жалбоподателката е извършила повече от две отделни нарушения, установени по едно и също време – в ЗМВР такава хипотеза не е предвидена. Считаю, че в този случай следва по аналогия да се приложи чл. 197, ал. 3, т. 2 където е посочено, че на държавен служител, който е извършил две едновременно установени нарушения на служебната дисциплина, наказващият орган може да наложи едно общо наказание за максимално предвидим в закона срок когато за санкционирането на нарушенията са предвидени еднакви по вид наказания. В настоящия случай наказанията за всяко от нарушенията е порицание, като именно то е наложено с процесната заповед, само че за максималния срок една година. Сега, аз съм съгласен с отразеното от жалбоподателката, че в процесната заповед са допуснати грешки, а именно като е посочено, че наказанията за порицание се налага от 3 до 6 месеца, то е от 6 месеца до 1 година. Считаю, че това е техническа грешка на служителя, който е изготвил заповедта, просто неправилно е цитирал закона. Считаю, че това не е съществено нарушение, тъй като в заповедта наказанието е определено за законоустановения срок една година. Спазени са сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Считаю, че визираните в заповедта нарушения са безусловно доказани с множество писмени сведения на служители както на подчинени служители, така и на ръководни такива, поради което не смятам за нужно същите да бъдат преповтаряни с гласни доказателствени средства, за това и не сме искали свидетелски показания. Вярно е, че не всички служители са дали идентични сведения, не всички потвърждават извършените от г-жа Ц. нарушения, но това е обяснимо, тъй като не всеки служител има така смелостта да застане срещу своя ръководител и да изложи

нещо негативно за него, тъй като отчита възможните негативни последствия за себе си. Следва да се отбележи масовото напускане на служители в сектора през 2022 г. където е видно и от представената по делото справка за вакантните длъжности. Става въпрос именно за напускане, а не за излизане в майчинство. Някои от тези служители, например Е. С. открито заявява, че поведението на жалбоподателката е и причина за напускането им. Става въпрос именно за напускане на 01 – РУ, а не за преместване от самия сектор. Това го казвам във връзка с това, че по делото има една разпечатка от вайбър, в която Е. С. заявява, че има намерение да освободи длъжността, която заема, поради конфликти със служителите, докато е замествала г-жа Ц.. След конфликта с г-жа Ц., който е последващ тази кореспонденция по вайбър, тя е взела решение да напусне 01 – РУ и това е отразено в нейното писмено сведение. Многобройни са писмените сведения, които така показват едно устойчиво във времето поведение на жалбоподателката, което отговаря на отразеното в процесната заповед. Ето защо, моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и недоказана. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Моля да приемете писмени бележки, в които по подробно сме изложили нашето становище.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,50 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: